

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący :	SSA Mieczysław Brzdąk (spr.)
Sędziowie :	SA Tomasz Ślęzak SA Lucyna Morys-Magiera
Protokolant :	Anna Wieczorek

po rozpoznaniu w dniu 20 lutego 2020 r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej we W.

przeciwko Gminie G.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej

z dnia 28 marca 2019 r., sygn. akt I C 1064/18

1) zmienia zaskarżony wyrok:

a) w punkcie 1. w ten sposób, że powództwo oddala,

b) w punkcie 3. w ten sposób, że zasądza od powódki na rzecz pozwanej 5 417 (pięć tysięcy czterysta siedemnaście) złotych z tytułu kosztów procesu;

2) zasądza od powódki na rzecz pozwanej 9 814 (dziewięć tysięcy osiemset czternaście) złotych z tytułu kosztów postępowania apelacyjnego.

SSA Tomasz Ślęzak	SSA Mieczysław Brzdąk	SSA Lucyna Morys-Magiera
-------------------	-----------------------	--------------------------

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej zasądził od pozwanej Gminy na rzecz powódki 115 272,72 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 82 830,49 zł od dnia 21 czerwca 2018r oraz od kwoty 32 442,23 zł od dnia 29 listopada 2018 r., oddalił powództwo w pozostałym zakresie i zasądził od pozwanej na rzecz powódki 11 488 zł tytułem kosztów postępowania.

Swoje rozstrzygnięcie oparł na następujących ustaleniach.

M. P. prowadzi od 2013 roku Przedszkole Niepubliczne (...) w K.. W 2012 r. zwróciła się do pozwanej o ujęcie jej inwestycji w budżecie gminy.

W dniu 28 grudnia 2012 r. Rada Gminy G. podjęła uchwałę numer (...) w sprawie trybu udzielania i rozliczania dotacji dla niepublicznych przedszkoli oraz trybu i zakresu kontroli prawidłowości ich wykorzystania. W uchwale ustalono dotację dla niepublicznych przedszkoli działających na terenie gminy w wysokości 75% ustalonych w budżecie gminy wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolach publicznych w przeliczeniu na jednego ucznia. Dotacja miała być udzielana na wniosek osoby fizycznej lub prawnej prowadzącej przedszkole niepubliczne. Termin składania wniosku upływał z dniem 30 września roku poprzedzającego rok, w którym miała zostać udzielona dotacja. Dotacja miała być przekazywana co miesiąc w 12 częściach w terminie do ostatniego dnia każdego miesiąca.

W 2013 r. do przedszkola publicznego prowadzonego przez pozwaną gminę uczęszczało 257 dzieci, w 2015 r. 229 dzieci, w 2016 r. do obliczeń przyjęto „ucznia przeliczeniowego” – 245,86 zł.

We wrześniu 2013 r. do przedszkola prowadzonego przez M. P. uczęszczało 19 dzieci, w październiku 2013 r. 21 dzieci, w listopadzie 2013 r. 21 dzieci, w grudniu 2013 r. 21 dzieci.

We wrześniu 2013 r. tytułem dotacji M. P. otrzymała od pozwanej kwotę 9 029,56 zł, w pozostałe miesiące 2013 r. po 9 980,04 zł.

Na 2013 r. pozwana zaplanowała wydatki bieżące na przedszkola publiczne w kwocie 2 503 661,00 zł, w tym 1 938 253,00 zł na przedszkola, 11 240 zł na doksztalcanie nauczycieli, 534 696 zł na stołówki szkolne i przedszkolne z tzw. wsadem do kotła (168 540 zł), 19 472 zł na pozostałą działalność.

W dniu 29 października 2014 r. Rada Gminy G. podjęła uchwałę numer (...)61.2014 w sprawie ustalenia trybu udzielania i rozliczania dotacji dla niepublicznych przedszkoli oraz trybu i zakresu kontroli prawidłowości ich wykorzystania. W uchwale ustalono dotację dla niepublicznych przedszkoli działających na terenie gminy na każdego ucznia w wysokości 75% ustalonych w budżecie gminy wydatków bieżących dla przedszkoli publicznych w przeliczeniu na jednego ucznia, pomniejszonych o opłaty za korzystanie w wychowania przedszkolnego oraz za żywienie, stanowiących dochody gminy oraz o kwotę dotacji celowej z budżetu państwa na dofinansowanie zadań z zakresu wychowania przedszkolnego. Ustalono, że w przypadku zmian ustalonych w budżecie gminy wydatków bieżących przeznaczonych na funkcjonowanie przedszkoli publicznych zmianie ulega odpowiednio kwota dotacji udzielona w danym roku budżetowym dla niepublicznych przedszkoli. Dotacja miała być udzielana na wniosek organu prowadzącego przedszkole niepubliczne. Termin składania wniosku upływał z dniem 30 września roku poprzedzającego rok, w którym miała zostać udzielona dotacja. Dotacja miała być przekazywana co miesiąc, w 12 częściach, w terminie do ostatniego dnia każdego miesiąca, z tym, że część za miesiąc grudzień do dnia 15 grudnia.

W styczniu 2015 r. do przedszkola prowadzonego przez M. P. uczęszczało 28 dzieci, w lutym 2015 r. 29 dzieci, w marcu, kwietniu, maju, czerwcu, lipcu i w sierpniu 2015 r. 30 dzieci, we wrześniu, październiku, listopadzie i grudniu 2015 r. 29 dzieci.

Na 2015 r. pozwana zaplanowała wydatki bieżące na przedszkola publiczne w kwocie 2 680 835 zł, w tym 2 042 260 zł na przedszkola, 7 877 zł na doksztalcanie nauczycieli, 614 598 zł na stołówki szkolne i przedszkolne z tzw. wsadem do kotła (208 000 zł), 16 100 zł na pozostałą działalność).

W 2015 r. tytułem dotacji M. P. otrzymała w styczniu kwotę 14 196,56 zł, w lutym kwotę 14 703,58 zł, w marcu kwotę 15 210,60 zł, w miesiącach od kwietnia do sierpnia kwoty po 15 060,60 zł, w miesiącach od września do listopada kwoty po 14 558,58 zł, w grudniu 12 093,83 zł.

W dniu 25 listopada 2015 r. Rada Gminy G. podjęła uchwałę numer (...)71.2015 w sprawie ustalenia trybu udzielania i rozliczania dotacji z budżetu Gminy G. dla niepublicznych przedszkoli oraz trybu i zakresu kontroli prawidłowości ich pobrania i wykorzystywania. W uchwale ustalono, że podstawą obliczenia dotacji dla przedszkoli niepublicznych są planowane wydatki bieżące zapisane w uchwale budżetowej Gminy G. według stanu na początek roku budżetowego, które są ponoszone w gminnym przedszkolu pomniejszone o opłaty za korzystanie z wychowania przedszkolnego oraz za żywienie, stanowiące dochody gminy. Dotacja przysługiwała na każdego ucznia w kwocie równej 75% ustalonych w budżecie gminy wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolu publicznym prowadzonym przez Gminę G. w przeliczeniu na jednego ucznia. Ustalono, że do wyliczenia dotacji dla niepublicznych przedszkoli przyjmuje się liczbę uczniów zapisanych do przedszkola publicznego według stanu na pierwszy dzień miesiąca stycznia roku budżetowego, na który przyznano dotację. Dotacja miała być udzielana na wniosek osoby prowadzącej przedszkole niepubliczne. Termin składania wniosku upływał z dniem 30 września roku poprzedzającego rok, w którym miała zostać udzielona dotacja. Dotacja miała być przekazywana co miesiąc, w 12 częściach, w terminie do ostatniego dnia każdego miesiąca, z tym, że część za grudzień do dnia 15 grudnia.

Przez cały 2016 r. do przedszkola prowadzonego przez M. P. uczęszczało 30 dzieci.

Na 2016 r. pozwana zaplanowała wydatki bieżące na przedszkola publiczne w kwocie 2 790 047 zł, w tym 2 088 287,00 zł na przedszkola, 7 600 zł na doksztalcanie nauczycieli, 617 060 zł, na stołówki szkolne i przedszkolne z tzw. wsadem do kotła (195 950 zł), 61 000 zł na realizację zadań wymagających stosowania specjalnej organizacji nauki i metod pracy dla dzieci w przedszkolach, oddziałach przedszkolnych, 16 100 zł na pozostałą działalność.

W 2016 r. tytułem dotacji M. P. otrzymała od pozwanej w styczniu kwotę 15 013,20 zł, za pozostałe miesiące 2016 r. po 14 926,80 zł.

Ustalając wysokość należnych dla przedszkola niepublicznego dotacji pozwana brała pod uwagę wydatki bieżące w przedszkolu publicznym, od tych wydatków odejmowała dochody i kwotę tę dzieliła przez liczbę uczniów w przedszkolu publicznym

Za okres od 1 stycznia 2014 r. do 29 czerwca 2018 r. Regionalna Izba Obrachunkowa w K. przeprowadziła kompleksową kontrolę gospodarki finansowej Gminy G.. Przeprowadzono również kontrolę dotacji udzielonej w 2016 r. Niepublicznemu Przedszkolu (...) marzeń". Nie stwierdzono w tym zakresie nieprawidłowości.

W dniu 28 lutego 2018 r. M. P. zawarła z powódką (...) Spółką Akcyjną we W. umowę powierniczego przelewu wierzytelności, mocą której przeniosła na powódkę wierzytelność wobec Gminy G. stanowiącą równowartość różnicy pomiędzy wypłaconymi jej dotacjami, a dotacjami należnymi obliczonymi zgodnie z ustawą z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty za 2013, 2014, 2015 i 2016 rok.

Pismem z 16 marca 2018 r. powódka zawiadomiła pozwaną o dokonanej cesji i wezwała do zapłaty kwoty 245 332,90 zł.

Pismem z 15 czerwca 2018 r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 82 830,49 zł.

W ocenie Sądu I instancji powódka (...) Spółka Akcyjna we W. posiada w sprawie legitymację czynną, a wynika ona z zawartej

w dniu 28 lutego 2018 r. z M. P. umowy powierniczego przelewu wierzytelności, mocą której M. P. przeniosła na powódkę wierzytelność wobec Gminy G. stanowiącą równowartość różnicy pomiędzy wypłaconymi jej dotacjami, a dotacjami należnymi obliczonymi zgodnie z ustawą z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty za 2013, 2014, 2015 i 2016 rok.

Powódka domagała się zasądzenia na swoją rzecz kwoty stanowiącej różnicę pomiędzy wypłaconą za lata 2013, 2015 i 2016 dotacją dla przedszkola niepublicznego, a dotacją należną.

Sposób obliczania należnych niepublicznym przedszkolom dotacji za 2013 r. regulowały przepisy ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty. Zgodnie z art. 90 ust. 2 b w brzmieniu wówczas obowiązującym, dotacje dla niepublicznych przedszkoli przysługiwały na każdego ucznia w wysokości nie niższej niż 75 % ustalonych w budżecie danej gminy wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolach publicznych w przeliczeniu na jednego ucznia, z tym, że na ucznia niepełnosprawnego w wysokości nie niższej niż kwota przewidziana na niepełnosprawnego ucznia przedszkola i oddziału przedszkolnego w części oświatowej subwencji ogólnej otrzymywanej przez jednostkę samorządu terytorialnego - pod warunkiem, że osoba prowadząca niepubliczne przedszkole poda organowi właściwemu do udzielania dotacji planowaną liczbę uczniów nie później niż do dnia 30 września roku poprzedzającego rok udzielania dotacji. W przypadku braku na terenie gminy przedszkola publicznego, podstawą do ustalenia wysokości dotacji były wydatki bieżące ponoszone przez najbliższą gminę na prowadzenie przedszkola publicznego.

Tryb udzielania dotacji został również uregulowany przez pozwaną Gminę w uchwale z dnia 28 grudnia 2012 r. numer (...) w sprawie trybu udzielania i rozliczania dotacji dla niepublicznych przedszkoli oraz trybu i zakresu kontroli prawidłowości ich wykorzystania. W uchwale ustalono dotację dla niepublicznych przedszkoli działających na terenie gminy w wysokości 75% ustalonych w budżecie gminy wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolach publicznych w przeliczeniu na jednego ucznia. Dotacja miała być udzielana na wniosek osoby fizycznej lub prawnej prowadzącej przedszkole niepubliczne. Termin składania wniosku upływał z dniem 30 września roku poprzedzającego rok, w którym miała zostać udzielona dotacja. Dotacja miała być przekazywana co miesiąc, w 12 częściach, w terminie do ostatniego dnia każdego miesiąca.

Wskazał Sąd Okręgowy, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem przez pojęcie „ustalone w budżecie danej gminy wydatki bieżące ponoszone w przedszkolach publicznych w przeliczeniu na jednego ucznia”, o których mowa w art. 90 ust. 2 b cytowanej ustawy, należy rozumieć planowane w budżecie danej gminy wydatki bieżące ponoszone w przedszkolach publicznych na jednego ucznia. Skoro ustawa posługuje się pojęciem wydatków bieżących ustalonych w budżecie należy przyjąć, że podstawą ustalenia dotacji nie mogą być wykonane wydatki bieżące przedszkoli publicznych, ale jedynie wydatki zaplanowane. Wydatki bieżące jednostki samorządu terytorialnego, zgodnie z art. 236 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych to wydatki budżetowe niebędące wydatkami majątkowymi. „Art. 124 ust. 3 wymienia te wydatki, są to wydatki przeznaczone na określony cel: funkcjonowanie przedszkola publicznego”. W obowiązującym w okresie wypłaty za 2013 rok dotacji stanie prawnym nie było podstaw do tego, aby wydatki te obniżyć z uwagi na to, że część z nich znajdowała pokrycie w przychodach pochodzących z opłat uiszczanych przez rodziców.

Powołując się na orzecznictwo Sądu Najwyższego oraz Naczelnego Sadu Administracyjnego a także sądów powszechnych i stanowisko organów administracji przyjął Sąd I instancji, że planowane wydatki niewątpliwie obejmują również planowane koszty wyżywienia dzieci, koszty wyżywienia to niewątpliwie również koszty zakupu środków żywności czyli tzw. wsad do kotła. Za takim rozumieniem powołanego przepisu, w ocenie Sądu Okręgowego, przemawia również to, że jego nowelizacja dokonana ustawą z dnia 13 czerwca 2013 r. o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw przewidziała wprost możliwość pomniejszenia stanowiących podstawę wyliczenia dotacji wydatków bieżących o opłaty za korzystanie z wychowania przedszkolnego i za wyżywienie, wcześniej przepis o takiej możliwości nie wspominał.

Planowane wydatki na przedszkole publiczne w 2013 r. zostały wykazane przez pozwaną w odpowiedzi na pozew. Pozwana przedłożyła również dokumenty, z których wynika ich wysokość. Powódka nie kwestionowała tych danych.

Łącznie pozwana wskazała, że planowane wydatki bieżące na przedszkola publiczne w 2013 r. wyniosły 2 335 121 zł, z tym, że w wydatkach tych pozwana nie uwzględniła kosztów zakupu żywności tzw. wsad do kotła, które zgodnie z przedłożonymi przez pozwaną dokumentami miały wynosić 168 540 zł. Prawidłowa wysokość planowanych na 2013 r. wydatków bieżących na przedszkole powinna więc wynosić 2 503 661 zł. Nie było podstaw do dokonywania przez pozwaną odliczeń od tej kwoty kosztów zakupu żywności.

W ocenie Sądu I instancji, wbrew stanowisku powódki, nie było również podstaw do doliczania do tej kwoty, kwoty wykorzystanej z rezerwy celowej. Rezerwa celowa, zgodnie z art. 222 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, to rezerwa tworzona na nieprzewidziane wydatki, na dofinansowanie konkretnych zadań jeżeli okaże się, w toku wykonywania budżetu, na zaplanowana wysokość wydatków nie jest wystarczająca, jest to rezerwa umożliwiająca ich zrealizowanie bez konieczności zmiany budżetu, instrument dokonywania zmian w budżecie. Kwota przeznaczona na zakup mebli w wysokości 2 631 zł, na którą powódka wskazała w pozwie nie powinna więc zostać doliczona do podstawy ustalenia wysokości dotacji albowiem nie można uznać jej za wydatek zaplanowany.

Dalej wskazał Sąd Okręgowy, że bezsporne w sprawie było, że w przedszkolu publicznym funkcjonującym na terenie pozwanej gminy było 257 dzieci. Wydatki na jedno dziecko to 811,82 zł miesięcznie (2 503 661 zł : 257 dzieci : 12 miesięcy). 75% tej kwoty to 608,86 zł. Do przedszkola prowadzonego przez M. P. we wrześniu 2013 r. uczęszczało 19 dzieci, w kolejnych miesiącach roku po 21. Należna dotacja za wrzesień 2013 r. wynosiła więc 11 568,34 zł, za kolejne miesiące po 12 786,06.

Bezsporne w sprawie było, że we wrześniu 2013 r. tytułem dotacji pozwana wypłaciła kwotę 9 029,56 zł, w kolejnych miesiącach po 9 980,04 zł. Różnica między wypłaconą dotacją, a należną we wrześniu wyniosła 2 538,78 zł, w kolejnych miesiącach po 2 806,02 zł, co łącznie daje kwotę 10 956,84 zł. Powódka domagała się zasądzenia kwoty 3 413,26 zł i jej żądanie było w całości uzasadnione.

Powódka domagała się również zasądzenia różnicy między kwotą wypłaconą, a należną za 2015 i 2016 rok.

Wskazał Sąd Okręgowy, że ustawą z dnia 13 czerwca 2013 r. o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw zmieniono art. 90 ust. 2 b ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty. Po dokonanej nowelizacji stanowił on, że dotacje dla niepublicznych przedszkoli niespełniających warunków, o których mowa w ust. 1b, przysługują na każdego ucznia w wysokości nie niższej niż 75% ustalonych w budżecie danej gminy wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolach prowadzonych przez gminę w przeliczeniu na jednego ucznia, pomniejszonych o opłaty za korzystanie z wychowania przedszkolnego oraz za wyżywienie, stanowiące dochody budżetu gminy, z tym że na ucznia niepełnosprawnego w wysokości nie niższej niż kwota przewidziana na niepełnosprawnego ucznia przedszkola w części oświatowej subwencji ogólnej otrzymywanej przez gminę, pod warunkiem że osoba prowadząca niepubliczne przedszkole poda organowi właściwemu do udzielania dotacji informację o planowanej liczbie uczniów nie później niż do dnia 30 września roku poprzedzającego rok udzielania dotacji. W przypadku braku na terenie gminy przedszkola prowadzonego przez gminę, podstawą do ustalenia wysokości dotacji były wydatki bieżące ponoszone przez najbliższą gminę na prowadzenie przedszkola publicznego, pomniejszone o opłaty za korzystanie z wychowania przedszkolnego oraz za wyżywienie, stanowiące dochody budżetu gminy.

Przepis w znowelizowanej wersji wszedł w życie 1 września 2015 r. (art. 18 pkt. 4 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw). Równocześnie jednak zgodnie z art. 14 ust. 1 cytowanej ustawy do dnia 31 sierpnia 2015 r. dotacje dla niepublicznych przedszkoli przysługiwały na każdego ucznia w wysokości nie niższej niż 75% ustalonych w budżecie danej gminy wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolach prowadzonych przez gminę w przeliczeniu na jednego ucznia, pomniejszonych o opłaty za korzystanie z wychowania przedszkolnego oraz za wyżywienie, stanowiące dochody budżetu gminy, z tym że na ucznia niepełnosprawnego w wysokości nie niższej niż kwota przewidziana na niepełnosprawnego ucznia przedszkola w części oświatowej subwencji ogólnej otrzymywanej przez gminę, pod warunkiem że osoba prowadząca niepubliczne przedszkole poda organowi właściwemu do udzielania dotacji informację o planowanej liczbie uczniów nie później niż do dnia 30 września roku poprzedzającego rok udzielania dotacji.

W przypadku braku na terenie gminy przedszkola prowadzonego przez gminę, podstawą do ustalenia wysokości dotacji są wydatki bieżące ponoszone przez najbliższą gminę na prowadzenie przedszkola publicznego, pomniejszone o opłaty za korzystanie z wychowania przedszkolnego oraz za wyżywienie, stanowiące dochody budżetu gminy.

W 2015 r. obowiązywała równocześnie uchwała Rady Gminy G. z dnia 29 października 2014 r. numer (...).61.2014 w sprawie ustalenia trybu udzielania i rozliczania dotacji dla niepublicznych przedszkoli oraz trybu i zakresu kontroli prawidłowości ich wykorzystania. W uchwale ustalono dotację dla niepublicznych przedszkoli działających na terenie gminy na każdego ucznia w wysokości 75% ustalonych w budżecie gminy wydatków bieżących dla przedszkoli publicznych w przeliczeniu na jednego ucznia, pomniejszonych o opłaty za korzystanie w wychowania przedszkolnego oraz za żywienie, stanowiąc dochody gminy oraz o kwotę dotacji celowej z budżetu państwa na dofinansowanie zadań z zakresu wychowania przedszkolnego. Ustalono, że w przypadku zmian ustalonych w budżecie gminy wydatków bieżących przeznaczonych na funkcjonowanie przedszkoli publicznych zmiana ulega odpowiednio kwota dotacji udzielona w danym roku budżetowym dla niepublicznych przedszkoli. Dotacja miała być udzielana na wniosek organu prowadzącego przedszkole niepubliczne. Termin składania wniosku upływał z dniem 30 września roku poprzedzającego rok, w którym miała zostać udzielona dotacja. Dotacja miała być przekazywana co miesiąc, w 12 częściach, w terminie do ostatniego dnia każdego miesiąca, z tym, że część za miesiąc grudzień do dnia 15 grudnia.

Planowane wydatki na przedszkola publiczne w 2015 r. zostały wykazane przez pozwaną w odpowiedzi na pozew, pozwana przedłożyła również dokumenty, z których wynika ich wysokość. Łącznie pozwana wskazała, że planowane wydatki bieżące na przedszkola publiczne w 2015 r. wyniosły 2 472 835 zł, z tym, że w wydatkach tych pozwana nie uwzględniła kosztów zakupu żywności (tzw. wsad do kotła), które zgodnie z przedłożonymi przez pozwaną dokumentami miał wynosić 208 000 zł. Prawidłowa wysokość zaplanowanych wydatków bieżących powinna więc wynosić 2 680 835 zł. W ocenie Sądu planowane wydatki na zakup żywności (tzw. wsad do kotła) powinny zostać uwzględnione jako wydatki bieżące na przedszkola publiczne albowiem niewątpliwie stanowią wydatek bieżący w rozumieniu ustawy o z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych. Dopiero tak ustalona kwota może zostać pomniejszona o opłaty za korzystanie z wychowania przedszkolnego oraz za wyżywienie, stanowiące dochody budżetu gminy. Opłaty za korzystanie z wychowania przedszkolnego wyniosły w pozwanej gminie 103 600 zł, opłaty za wyżywienie 220 000 zł. Podstawę ustalenia dotacji powinna więc stanowić kwota 2 357 235 zł.

W ocenie Sądu Okręgowego brak było podstaw do pomniejszania tej kwoty o kwotę dotacji celowej z budżetu państwa na dofinansowanie zadań z zakresu wychowania przedszkolnego. Taką możliwość, wbrew przepisom ustawy, przewidywała uchwała Rady Gminy G. z dnia 29 października 2014 r. numer (...).61.2014 w sprawie ustalenia trybu udzielania i rozliczania dotacji dla niepublicznych przedszkoli oraz trybu i zakresu kontroli prawidłowości ich wykorzystania, podjęta w oparciu o art. 90 ust. 4 ustawy o systemie oświaty. Art. 90 ust. 4 ustawy o systemie oświaty upoważniał organ stanowiący gminy do ustalenia trybu udzielania i rozliczania dotacji oraz trybu i zakresu kontroli prawidłowości ich pobrania i wykorzystywania nakazując równocześnie uwzględnienie podstawy obliczania dotacji, zakres danych, które powinny być zawarte we wniosku o udzielnie dotacji i w rozliczeniu jej wykorzystania oraz termin i sposób rozliczenia dotacji. Art. 90 ust. 2b cytowanej ustawy stanowił o sposobie wyliczania minimalnego poziomu poniżej, którego dotacja zejść nie mogła.

W ocenie Sądu I instancji uchwała Rady Gminy G. z dnia 29 października 2014 r. numer (...).61.2014 w sprawie ustalenia trybu udzielania i rozliczania dotacji dla niepublicznych przedszkoli oraz trybu i zakresu kontroli prawidłowości ich wykorzystania w zakresie w jakim przewidywała możliwość pomniejszenia podstawy dotacji dla przedszkola niepublicznego o kwotę dotacji celowej z budżetu państwa na dofinansowanie zadań z zakresu wychowania przedszkolnego wykracza poza granice upoważnienia określonego w art. 90 ust. 4 ustawy o systemie oświaty. Organ samorządu terytorialnego wykonujący kompetencję prawodawczą zawartą w upoważnieniu ustawowym jest obowiązany działać ściśle w granicach tego upoważnienia, nie jest upoważniony ani do regulowania tego, co zostało już ustawowo uregulowane, ani też do wychodzenia poza zakres upoważnienia ustawowego. Według Okręgowego, który powołał się na orzecznictwo sądów administracyjnych, za niedopuszczalne należy uznać modyfikowanie w uchwałach organów stanowiących jednostek samorządu terytorialnego regulacji ustawowych. W orzecznictwie trafnie podnosi się, że ustawodawca przekazując prawodawcy - organowi stanowiącemu jednostki

samorządu terytorialnego - regulację określonej materii, pozostawił mu pewien margines swobody, aby ten mógł osiągnąć zamierzony cel. Przeniesienie przez ustawodawcę omawianych kompetencji na jednostkę samorządu terytorialnego zasadnie uznaje się za nieprzypadkowe, ma to służyć sprecyzowaniu i indywidualizacji trybu przyznawania i rozliczania dotacji w odniesieniu do potrzeb konkretnej społeczności, uwzględniając specyfikę lokalną, ale oczywiście - co istotne - w granicach upoważnienia oraz w granicach określonych przepisami prawa. Nie ulega bowiem kwestii, że akt prawa miejscowego musi być niesprzeczny z Konstytucją oraz innymi aktami ustawodawczymi, w tym z ustawą, w której delegacja jest zawarta, na podstawie której akt prawa miejscowego został wydany jak i z innymi ustawami, które bezpośrednio lub pośrednio dotyczą tej samej materii. Przepis ten nie nadaje uprawnień organom stanowiącym rady gminy do wskazania w uchwale dodatkowych kryteriów czy też zmiany zasad obliczania wysokości dotacji. Rada Gminy obowiązana jest do ustalenia trybu udzielania i rozliczania dotacji w formie uchwały, której przepisy powinny być zgodne z regulacją.

Dalej wywiódł Sąd I instancji, że zgodnie z ugruntowanym w judykaturze i doktrynie stanowiskiem, z przepisu art. 178 ust. 1 Konstytucji, który stanowi, że sędziowie w sprawowaniu swojego urzędu są niezawisli i podlegają tylko Konstytucji oraz ustawom, wynikają dla sądów uprawnienia do samodzielnej oceny i ustalenia zgodności podustawowych aktów normatywnych z ustawami, przy okazji rozpatrywania spraw cywilnych, karnych i innych, a w razie stwierdzenia ich niezgodności z ustawami, odmowy ich zastosowania w konkretnej sprawie. Sądy nie mogą wprawdzie generalnie kwestionować mocy wiążącej uchwały organu samorządowego, jednakże sądom wolno odmówić jej zastosowania, jeżeli stwierdzą, że została ona wydana z przekroczeniem ustawowego upoważnienia.

„W świetle powyższego” Sąd Okręgowy przyjął, że miał możliwość pominięcia uchwały samorządu terytorialnego i możliwość dokonania samodzielnych wyliczeń należnych dotacji. Uchwała Rady Gminy G. w zakresie, w jakim przewidywała możliwość pomniejszenia podstawy dotacji dla przedszkola niepublicznego o kwotę dotacji celowej z budżetu państwa na dofinansowanie zadań z zakresu wychowania przedszkolnego pozostawała w sprzeczności z ustawą o systemie oświaty.

Według Sądu podstawę ustalenia dotacji powinna stanowić kwota 2 357 253 zł i nie było podstaw do dokonywania od niej dodatkowych odliczeń.

Przyjął Sąd, że w 2015 roku do przedszkola publicznego uczęszczało 229 dzieci, powódka taką liczbę dzieci przyjęła w swoich wyliczeniach, pozwana nie wykazała, aby liczba ta istotnie uległa w ciągu roku zmniejszeniu do 227. Sąd przyjął liczbę 229 dzieci za cały rok.

Kwota wydatków budżetowych na jedno dziecko w przedszkolu publicznym wyniosła więc 857,80 zł miesięcznie (2 357 253 zł : 229 dzieci : 12 miesięcy). 75% tej kwoty to 643,35 zł. W styczniu 2015 r. do przedszkola niepublicznego prowadzonego przez M. P. uczęszczało 28 dzieci należąca dotacja wynosiła więc 18 013,80 zł, wypłacono kwotę 14 196,56 zł, różnica wynosi 3 817,24 zł, w lutym 2015 r. do przedszkola uczęszczało 29 dzieci, należąca dotacja wynosiła więc 18 657,15 zł, wypłacono kwotę 14 703,58 zł, różnica wynosi więc 3 953,57 zł, w miesiącach od marca do sierpnia włącznie do przedszkola uczęszczało 30 dzieci, należąca dotacja za każdy miesiąc wynosiła więc 19 300,50 zł, wypłacono z każdy z tych miesięcy kwotę 15 060,60 zł, różnica za każdy miesiąc wynosi więc 4 239,90 zł, w miesiącach od września do listopada włącznie do przedszkola uczęszczało

29 dzieci, należąca dotacja za każdy miesiąc wynosiła więc 18 657,15 zł, wypłacono z każdy z tych miesięcy kwotę 14 558,58 zł różnica za każdy miesiąc wynosi więc

4 098,57 zł, w grudniu 2015 r. do przedszkola uczęszczało 29 dzieci, należąca dotacja wynosiła więc 18 657,15 zł, wypłacono kwotę 12 093,83 zł, różnica wynosi więc 6 563,32 zł Łącznie za cały rok różnica między należną, a wypłaconą dotacją wynosi 51 919,24 zł, takiej kwoty domagała się powódka i żądanie to, zdaniem Sądu Okręgowego, było w całości uzasadnione. W ciągu 2015 roku pozwana zmniejszyła należną dotację, jednak w toku niniejszego postępowania nie zostały wykazane przyczyny jej zmniejszenia oraz wyliczenie w tym zakresie. Pozwana powołała się jedynie na zmianę wysokości wydatków na przedszkola publiczne, nie wskazała natomiast sposobu jej dokonania, nie podała jakich konkretnie wydatków zmiana dotyczy. „Sąd nie miał więc możliwości oceny prawidłowości postępowania pozwanej

w tym zakresie, a w konsekwencji nie było podstaw do przyjęcia, że dokonanie tej korekty przez pozwaną było uzasadnione”.

W 2016 roku w zakresie ustalania wysokości należnej dotacji obowiązywał art. 90 ust. 2b ustawy o systemie oświaty w brzmieniu po nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 13 czerwca 2013 r. o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw.

Planowane wydatki na przedszkola publiczne w 2016 r. zostały wykazane przez pozwaną w odpowiedzi na pozew, pozwana przedłożyła również dokumenty, z których wynika ich wysokość. Łącznie pozwana wskazała, że planowane wydatki bieżące na przedszkole publiczne w 2016 r. wyniosły 2 594 097 zł, z tym, że w wydatkach tych pozwana nie uwzględniła kosztów zakupu żywności (tzw. wsad do kotła), które zgodnie z przedłożonymi przez pozwaną dokumentami miały wynosić 195 950 zł.

Według Sądu Okręgowego prawidłowa wysokość zaplanowanych wydatków bieżących powinna więc wynosić 2 680 835 zł. W ocenie tego Sądu planowane wydatki na zakup żywności (tzw. wsad do kotła) powinny zostać uwzględnione jako wydatki albowiem niewątpliwie stanowią wydatek bieżący w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych. Dopiero tak ustalona kwota może zostać pomniejszona o opłaty za korzystanie z wychowania przedszkolnego oraz za wyżywienie, stanowiące dochody budżetu gminy. Opłaty za korzystanie z wychowania przedszkolnego wyniosły w pozwanej gminie 95 000 zł, opłaty za wyżywienie 205 000 zł. Podstawę ustalenia dotacji powinna więc stanowić kwota 2 490 047 zł.

Odnosnie liczby dzieci w przedszkolu to w 2016 roku pozwana posługiwała się pojęciem tzw. ucznia przeliczeniowego w związku z koniecznością dokonywania odmiennych przeliczeń w przypadku uczniów z niepełnosprawnościami. Pozwana przyjęła na potrzeby ustalenia dotacji liczbę 245,86 dzieci. Taki sposób ustalenia liczby dzieci powódka zaakceptowała wykorzystując go również w swoich obliczeniach. Sąd Okręgowy „przyjął więc tę liczbę jako bezsporną” wskazując jednocześnie, że gdyby przyjąć rzeczywistą liczbę dzieci – 213, to wyliczenie byłoby korzystniejsze dla strony powodowej „przy czym Sąd nie miał podstaw do tego, aby wychodzić ponad żądanie pozwu”.

Przy przyjęciu liczby dzieci jako 245,86 kwota wydatków bieżących na jedno dziecko w przedszkolu publicznym wynosiła 843,99 zł miesięcznie (2 490 047 zł : 245,86 dzieci : 12 miesięcy). 75% tej kwoty to 632,99 zł. Bezsporne było, że przez cały 2016 rok do przedszkola prowadzonego przez M. P. uczęszczało 30 dzieci. W styczniu 2016 r. tytułem dotacji M. P. otrzymała 15 013,20 zł, należna dotacja wynosiła 18 989,70 zł, różnica pomiędzy wypłaconą dotacją, a należną wynosi więc 3 976,50 zł. W miesiącach od lutego do grudnia pozwana wypłacała dotację w wysokości 14 926,80 zł, należna dotacja wynosiła 18 989,70 zł, różnica za każdy z tych miesięcy wynosiła więc 4 062,90 zł. Łącznie za 2016 r. różnica pomiędzy dotacją wypłaconą, a należną wyniosła 48 668,40 zł.

Powódka domagała się również zasądzenia na jej rzecz skapitalizowanych odsetek. Żądanie to, zdaniem Sądu Okręgowego, było częściowo uzasadnione.

Jak wynika z uchwał Rady Gminy G., które uszczegółowiły tryb przyznawania dotacji dla przedszkoli niepublicznych w 2013 roku dotacja miała być przekazywana co miesiąc w 12 częściach w terminie do ostatniego dnia każdego miesiąca, natomiast w latach 2015 i 2016 dotacja miała być przekazywana co miesiąc w 12 częściach w terminie do ostatniego dnia każdego miesiąca, z tym, że część za miesiąc grudzień do dnia 15 grudnia.

Odnosnie należności, których zapłaty powódka domagała się w pozwie to od należności za 2013 r. w kwocie 3 413,26 zł powódka domagała się ostatecznie skapitalizowanych odsetek za okres od 20 czerwca 2015 r. do dnia 20 czerwca 2018 r. w kwocie 735,58 zł. Biorąc pod uwagę wynikające z uchwały Rady Gminy G. z dnia 28 grudnia 2012 r. numer (...) w sprawie trybu udzielania i rozliczania dotacji dla niepublicznych przedszkoli oraz trybu i zakresu kontroli prawidłowości ich wykorzystania terminy płatności należności za poszczególne miesiące do ostatniego dnia każdego kolejnego miesiąca, żądanie odsetek od dnia 20 czerwca 2015 r. było uzasadnione co do zasady i co do wysokości.

Od należności za 2015 r. w kwocie 35 624,76 zł powódka domagała się skapitalizowanych odsetek za okres od 20 czerwca 2015 r. do 20 czerwca 2018 r. w kwocie 7 677,38 zł. Żądanie to było częściowo uzasadnione. Zgodnie z uchwałą Rady Gminy G. z dnia 29 października 2014 r. numer (...).61.2014 w sprawie ustalenia trybu udzielania i rozliczania dotacji dla niepublicznych przedszkoli oraz trybu i zakresu kontroli prawidłowości ich wykorzystania terminy płatności należności za poszczególne miesiące miały być płatne do ostatniego dnia każdego kolejnego miesiąca, poza grudniem gdzie należność miała być płatna do 15 grudnia. Za miesiące styczeń, luty, marzec, kwiecień i maj powódka może dochodzić skapitalizowanych odsetek od dnia 20 czerwca 2015 r. do dnia 20 czerwca 2018 r. albowiem należności za te miesiące miały zostać uregulowane do ostatniego dnia każdego z tych miesięcy i w dniu 20 czerwca 2015 r. były już wymagalne. Łącznie jest to kwota ustawowych odsetek za opóźnienie w wysokości 772,19 zł. Natomiast za czerwiec 2015 r. powódka może domagać się odsetek za opóźnienie od dnia 1 lipca 2015 r. co do dnia 20 czerwca 2018 r. daje kwotę 127,26 zł, za lipiec 2015 r. powódka może domagać się odsetek za opóźnienie od dnia 1 sierpnia 2015 r. co do dnia 20 czerwca 2018 r. daje kwotę 123,20 zł, za sierpień 2015 r. powódka może domagać się odsetek za opóźnienie od dnia 1 września 2015 r. co do dnia 20 czerwca 2018 r. daje kwotę 119,14 zł, za wrzesień 2015 r. powódka może domagać się odsetek za opóźnienie od dnia 1 października 2015 r. co do dnia 20 czerwca 2018 r. daje kwotę 115,22 zł, za październik 2015 r. powódka może domagać się odsetek za opóźnienie od dnia 1 listopada 2015 r. co do dnia 20 czerwca 2018 r. daje kwotę 111,03 zł, za listopad 2015 r. powódka może domagać się odsetek za opóźnienie od dnia 1 grudnia 2015 r. co do dnia 20 czerwca 2018 r. daje kwotę 107,23 zł, za grudzień 2015 r. powódka może domagać się odsetek za opóźnienie od dnia 16 grudnia 2015 r. co do dnia 20 czerwca 2018 r. daje kwotę 105,27 zł.

Od należności za 2016 rok w kwocie 27 424,80 zł powódka domagała się skapitalizowanych odsetek za okres od 1 stycznia 2017 r. do 20 czerwca 2018 r. w kwocie 2 808,60 zł. Biorąc pod uwagę wynikające z uchwały Rady Gminy G. z dnia 25 listopada 2015 r. numer (...).71.2015 w sprawie ustalenia trybu udzielania i rozliczania dotacji z budżetu Gminy G. dla niepublicznych przedszkoli oraz trybu i zakresu kontroli prawidłowości ich pobrania i wykorzystywania terminy płatności należności za poszczególne miesiące do ostatniego dnia każdego kolejnego miesiąca, poza grudniem gdzie należność miała być płatna do 15 grudnia, żądanie odsetek od dnia 1 stycznia 2017 r. było uzasadnione co do zasady i co do wysokości.

Odnośnie należności, których zasądzenia powódka domagała się w piśmie rozszerzającym powództwo to od należności za 2015 r. w wysokości 16 294,48 zł powódka domagała się skapitalizowanych odsetek za okres od 1 stycznia 2016 r. do 28 listopada 2018 r. w kwocie 3 315,59 zł. Biorąc pod uwagę wynikające z uchwały Rady Gminy G. z dnia 29 października 2014 r. numer (...).61.2014 w sprawie ustalenia trybu udzielania i rozliczania dotacji dla niepublicznych przedszkoli oraz trybu i zakresu kontroli prawidłowości ich wykorzystania terminy płatności należności za poszczególne miesiące do ostatniego dnia każdego kolejnego miesiąca, poza grudniem gdzie należność miała być płatna do 15 grudnia, żądanie odsetek od dnia 1 stycznia 2016 r. było uzasadnione co do zasady i wysokości.

Od należności za 2016 r. w kwocie 21 243,60 zł powódka domagała się skapitalizowanych odsetek za okres od 1 stycznia 2017 r. do 28 listopada 2018 r. w kwocie 2 831,51 zł. Biorąc pod uwagę wynikające z uchwały rady Gminy G. z dnia 25 listopada 2015 r. numer (...).71.2015 w sprawie ustalenia trybu udzielania i rozliczania dotacji z budżetu Gminy G. dla niepublicznych przedszkoli oraz trybu i zakresu kontroli prawidłowości ich pobrania i wykorzystywania terminy płatności należności za poszczególne miesiące do ostatniego dnia każdego kolejnego miesiąca, poza grudniem gdzie należność miała być płatna do 15 grudnia, żądanie odsetek od dnia 1 stycznia 2017 r. było uzasadnione co do zasady i co do wysokości.

Łącznie tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych i ustawowych odsetek za opóźnienie Sąd Okręgowy zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 11 271,82 zł oddalając powództwo w pozostałym zakresie.

Wskazał ten Sąd, że powódka domagała się również zasądzenia ustawowych odsetek za opóźnienie od kwoty 82 830,49 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, od kwoty 38 577,67 zł od dnia 29 listopada 2018 r. do dnia zapłaty.

Powódka wnosząc pozew skapitalizowała odsetki ustawowe i ustawowe za opóźnienie od dochodzonych należności. Odnośnie żądania wyrażanego w pozwie (82 830,49 zł) odsetki zostały skapitalizowane na dzień 20 czerwca 2018

r., odnośnie rozszerzonego żądania (32 442,23 zł) na dzień 28 listopada 2018 r. Dalszych odsetek powódka może więc dochodzić od dnia następnego po dniu, na który odsetki zostały skapitalizowane Sąd Okręgowy zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 82 830,49 zł od dnia 21 czerwca 2018 r. do dnia zapłaty i od kwoty 32 442,23 zł od dnia 29 listopada 2018 r. do dnia zapłaty oddalając powództwo w zakresie ustawowych odsetek za opóźnienie od kwoty 82 830,49 zł od dnia wniesienia pozwu tj. od dnia 15 czerwca 2018 r. (data nadania przesyłki zawierającej pozew) do dnia 20 czerwca 2018 r. włącznie.

„Mając powyższe na uwadze” Sąd Okręgowy zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 115 272, 72 zł, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 82 830,49 zł od dnia 21 czerwca 2018 r. do dnia zapłaty i od kwoty 32 442,23 zł od dnia 29 listopada 2018 r. do dnia zapłaty. W pozostałym zakresie powództwo oddalił.

O kosztach postępowania Sąd I instancji orzekł w oparciu o art. 100 k.p.c. uznając, że powódka w tak niewielkim zakresie uległa ze swoim żądaniem, że pozwana powinna ponieść całość kosztów postępowania.

Wymieniony wyrok w części uwzględniającej powództwo i orzekającej o kosztach zaskarżyła pozwana zarzucając:

Naruszenie prawa materialnego, a mianowicie:

a. art. 90 ust. 2b ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 r. poz. 1457 z późn. zm, poprzez błędną wykładnię prowadzącą do uznania, iż kwota ustalonych w budżecie pozwanej wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolach publicznych w przeliczeniu na jednego ucznia nie podlega pomniejszeniu o wydatki na zakup żywności - w zakresie dotacji za okres objęty powództwem,

a. art. 90 ust. 2b ustawy o systemie oświaty poprzez błędne zastosowanie i przyjęcie, że opłaty za wyżywienie stanowią wydatek z budżetu gminy i jako takie powinny być uwzględnione przy wyliczeniu dotacji — w zakresie dotacji za okres objęty powództwem;

b. naruszenie art. 126 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 r. poz. 2077 z późn. zm.,) poprzez jego błędne zastosowanie i przyjęcie, że podstawę naliczenia dotacji stanowi suma, która w budżecie pozwanej została zakwalifikowana jako kategoria wydatków na określony cel, a nie jako kategoria dochodów przeznaczonych na ich pokrycie,

c. art. 90 ust. 2b ustawy o systemie oświaty poprzez jego niewłaściwe zastosowanie oraz art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2013 r. poz. 827 z późn. zm., zwana dalej ustawą z dnia 13 czerwca 2013 r. o zmianie) poprzez jego niezastosowanie w sprawie i uznanie, iż do 1 września 2015 r. nieobowiązującą była zasad wynikająca z treści przedmiotowych przepisów przewidujących, że od podstawy dotacji dla niepublicznych przedszkoli nie należy wliczać kosztów wynikających z opłaty za korzystanie z wychowania przedszkolnego oraz za wyżywienie, stanowiących dochody budżetu gminy, a tym samym w okresie od 1 września 2013 r. do 31 sierpnia 2015 r. nie można pomniejszyć dotacji dla niepublicznych przedszkoli o opłaty za wychowanie przedszkolne oraz za wyżywienie, stanowiące dochody budżetu gminy, tym samym sąd nie rozpoznał istoty sprawy - w zakresie roszczenia obejmującego rok 2013;

d. błędne ustalenie, iż na mocy art. 18 pkt 4 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o zmianie, wydatki które stanowiły podstawę wyliczenia dotacji dla przedszkola niepublicznego, w okresie od 1 września 2013 r. do 31 sierpnia 2015 r., nie mogły być pomniejszone o opłatę za korzystanie z wychowania przedszkolnego, co w efekcie doprowadziło do nierozpoznania istoty sprawy w zakresie zasadności żądania zapłaty za ten okres w zakresie objętym powództwem za lata 2013 i 2015;

e. art. 90 ust. 2b ustawy o systemie oświaty oraz §4 ust. 2 uchwały Nr 0007.61.2014 r. Rady Gminy G. z dnia 29 października 2014 r. w sprawie ustalenia trybu udzielania i rozliczania dotacji dla niepublicznych przedszkoli oraz trybu i zakresu kontroli prawidłowości ich wykorzystania poprzez błędną wykładnię prowadzącą do przyjęcia, iż brak było możliwości dokonywania korekty

kwoty udzielonej dotacji w danym roku budżetowym dla niepublicznego przedszkola w przypadku zmiany ustalonych w budżecie gminy wydatków bieżących na przedszkola publiczne - w zakresie dotacji za rok 2015;

f. naruszenie §3 pkt 1 uchwały Nr 0007.61.2014 r. Rady Gminy G. z dnia 29 października 2014 r. w sprawie ustalenia trybu udzielania i rozliczania dotacji dla niepublicznych przedszkoli oraz trybu i zakresu kontroli prawidłowości ich wykorzystania w związku z art. 178 Konstytucji poprzez niezastosowanie przepisu uchwały w zakresie, w jakim przewidywał możliwość pomniejszenia podstawy dotacji dla przedszkola niepublicznego o kwotę dotacji celowej z budżetu państwa na dofinansowanie zadań z zakresu wychowania przedszkolnego.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez oddalenie powództwa w zaskarżonym zakresie, a ewentualnie o uchylenie orzeczenia w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd 1 instancji.

Powódka w odpowiedzi na apelację wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie od pozwanej kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Spośród zarzutów apelacji w pierwszej kolejności zbadać należało zasadność zarzutu nierozpoznania istoty sprawy „ w zakresie roszczeń obejmujących lata 2013 i 2015 bowiem jego uwzględnienie skutkowało mogło uchyleniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania.

Przystępując do rozważenia zasadności tego zarzutu podkreślenia wymaga, że zarzut ten – jak się powszechnie przyjmuje – jest uzasadniony w wypadku gdy sąd I instancji nie zbadał materialnej podstawy żądania czy też merytorycznych zarzutów stron wskutek czego (wadliwie) przyjmując, że istnieje przesłanka unicestwiająca roszczenie jak np. zarzut przedawnienia czy brak legitymacji procesowej – nie odniósł się do tego co było przedmiotem sprawy nie badając jej merytorycznie.

Taka sytuacja nie występuje w niniejszej sprawie bowiem Sąd Okręgowy, w oparciu o zaferowane dowody, niewątpliwie zbadał sprawę merytorycznie i wskazał z jakich przyczyn, w jego ocenie, powództwo zasługiwało na uwzględnienie, w tym także co do roszczeń za 2013 i 2015 rok.

Z wymienionych przyczyn zarzut nierozpoznania istoty sprawy należało uznać za chybiony.

Poza wymienionym zarzutem pozwana nie zarzuca naruszenia przepisów postępowania i nie kwestionuje ustaleń faktycznych dokonanych przez

Sąd I instancji, a zatem braku innych zarzutów odnoszących się do sfery procesowej i ustaleń faktycznych dokonanych przez Sąd Okręgowy stwierdzić należy, że Sąd Apelacyjny uznaje za właściwe dokonane przez ten Sąd istotne dla rozstrzygnięcia ustalenia faktyczne, a stan faktyczny ustalony przez Sąd Okręgowy jest wiążący dla oceny zasadności zawartych w apelacji zarzutów naruszenia przepisów prawa materialnego.

Zarzuty te należało uznać za uzasadnione.

W szczególności trafnie zarzuca skarżąca naruszenie przez Sąd

Okręgowy art. 90 ust. 2 „b” ustawy z 7 września 1991r. o systemie oświaty poprzez (wadliwie) przyjęcie przez Sąd Okręgowy, że kwota ustalonych przez pozwaną Gminę w budżecie wydatków bieżących w przedszkolach publicznych w przeliczeniu na jednego ucznia nie podlega pomniejszeniu o wydatki na zakup żywności.

Trafnie bowiem zarzuca skarżąca, że uszło uwagi Sądu Okręgowego, że zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z 13 czerwca 2013r. o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2013r. poz. 827 ze zm.), która

weszła w życie z dniem 1 września 2013 roku (por. art. 18 wymienionej ustawy) do dnia 31 sierpnia 2015 roku dotacje dla niepublicznych przedszkoli przysługiwały na każdego ucznia w wysokości nie niższej niż 75% ustalonych w budżecie danej gminy wydatków bieżących ponoszonych przez gminę w przeliczeniu na jednego ucznia, pomniejszych o opłaty na korzystanie z wychowania przedszkolnego oraz za wyżywienie, stanowiące dochody budżetu gminy [...].

Nietrafnie zatem Sąd Okręgowy przyjął, że nie było podstaw do dokonywania przez pozwaną odliczeń kosztów zakupu żywności od planowanych wydatków bieżących na przedszkola publiczne w 2013 roku jak i za dalsze okresy tj. 2015 i 2016 rok.

Podzielić zatem należy stanowisko pozwanej Gminy, że zgodnie z obowiązującymi przepisami, w sposób prawidłowy i nie kwestionowany przez organy kontrolne dokonywała ustalenia podstaw dotacji dla niepublicznego przedszkola (...) w K..

Sąd Okręgowy powołuje się wprawdzie na art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013r. o zmianie ustawy o systemie oświaty, lecz przepisu tego nie stosuje, tymczasem – jak słusznie zarzuca pozwana – możliwość zmniejszenia podstawy ustalenia dotacji o opłaty za wychowanie przedszkolne oraz za wyżywienie wprowadzono już od 1 września 2013 roku i obowiązywały one również w 2015 i 2016 roku.

Trafnie też zarzuca pozwana, że Sąd I instancji wadliwie przyjął, że uchwała Nr 0007.61.2014 Rady Gminy z 29 października 2014r. nie ma zastosowania w zakresie, w jakim przewidywała ona możliwość pomniejszenia dotacji dla przedszkola niepublicznego o kwotę dotacji celowej z budżetu państwa na dofinansowanie zadań z zakresu wychowania przedszkolnego.

W szczególności nie miał Sąd I instancji podstaw do przyjęcia, że wymieniona uchwała w tej części jest niezgodna z przepisami ustawy o systemie oświaty. Wbrew stanowisku Sądu Okręgowego, bliżej zresztą nieumotywowanemu (bowiem za takowe nie może służyć powołanie się na orzecznictwo Sądu Najwyższego, bez pogłębionej analizy i wskazania w jakim zakresie i z jakich przyczyn wymieniona uchwała została wydana z przekroczeniem upoważnienia ustawowego) wymieniona uchwała nie wykraczała poza granice upoważnienia wynikającego z art. 90 ust. 4 ustawy o systemie oświaty .

Podkreślenia przy tym wymaga, na co zwraca również uwagę skarżąca, że wymieniona uchwała (jako akt prawa miejscowego) była oceniana pod względem jej zgodności z prawem przez organy nadzoru (inspektorów Regionalnej Izby Obrachunkowej) w ustalonym w ustawie o samorządzie gminnym toku jej uchwalenia a także podczas kontroli gospodarki finansowej Gminy G. obejmującej okres od 1 stycznia 2014 roku do 29 czerwca 2018r., która to kontrola nie wykazała nieprawidłowości m.in. w zakresie udzielania dotacji dla podmiotów spoza sektora finansów publicznych.

Wbrew stanowisku Sądu Okręgowego pozwana była też uprawniona do zmiany (korekty) planu wydatków bieżących, w konsekwencji zmniejszenia (korekty) dotacji dla niepublicznych przedszkoli (przedszkola (...) w K.) w 2015 roku.

W szczególności jak trafnie zarzuca skarżąca pozwana już w odpowiedzi na pozew podała z jakich przyczyn i w jakim zakresie dokonała korekty dla niepublicznych przedszkoli na podstawie danych zawartych w zestawieniu planowanych wydatków bieżących według stanu na 30 listopada 2015 roku, zgodnie z uchwałą nr 0007.61.2014 Rady Gminy G.. Do odpowiedzi na pozew pozwana dołączyła też zestawienia wykonania budżetu Gminy obejmujące sporny okres (w tym także 2015 rok) jak również zestawienia zbiorcze, kopie uchwał Rady Gminy G. oraz kopię Protokołu kontroli kompleksowej gospodarki finansowej Gminy przeprowadzonej przez inspektorów Regionalnej Izby Obrachunkowej. Prawdziwości tych dokumentów i zawartych w nich danych powódka nie kwestionowała. Zarzucała tylko, że pozwana przyjęła błędną metodę wyliczania kwoty dotacji dla przedszkoli niepublicznych („wsad do kotła”). Tymczasem, jak wyżej wskazano stanowisko powódki, które zaaprobował Sąd Okręgowy przyjmując, że powódce należy się wyższa

kwota z tytułu wymienionych dotacji, było błędne. Wbrew stanowisku Sądu I instancji pozwana wykazała z jakich przyczyn i w oparciu o jakie dane dokonała korekty dotacji za 2015 rok.

Z wymienionych przyczyn gdy powódka nie wykazała zasadności swojego żądania zaskarżony wyrok w części uwzględniającej powództwo należało zmienić (art. 386§1 kpc) i oddalić powództwo również w tym zakresie co sprawia, że powódka przegrała sprawę w postępowaniu przed Sądem I instancji w całości w związku z czym obowiązana jest zwrócić pozwanej związane z tym koszty (art. 98§1 kpc w zw. z art. 99 kpc oraz §2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (j.t. Dz.U.2018 poz. 265)).

W sytuacji gdy powódka przegrała również sprawę w postępowaniu apelacyjnym na podstawie wymienionych wyżej przepisów oraz §10 ust.1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (j.t. Dz.U.2018 poz. 265) obowiązana jest zwrócić pozwanej koszty postępowania apelacyjnego, na które składają się: opłata od apelacji w wysokości 5 764 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika pozwanej w wysokości 4 050 zł.

Z wymienionych przyczyn orzeczono jak w sentencji.

SSA Lucyna Morys-Magiera SSA Mieczysław Brzdąk SSA Tomasz Ślęzak